

0814 – 14. august

Jesu Kristi, Guds Sønnns blod, rensar oss fra alle synder. 1Joh 1: 7.

Du som er en virkelig stor synder; tenk over hvor mye du veier, i forhold til dette?

Legg merke til hva det er apostelen egentlig sier her! Så i alle fall noe av storheten i hva dette veldige forsoningsverket gjelder, kunne gå opp for deg når vi nå vil se nærmere på hvert éne ord i dette dyrebare skriftordet.

Legg først merke til hvilken person det er tale om her! Jesu Kristi, Guds Sønnns, blod. Tenk – Jesus Kristus – denne «kvinnens sæd» som Skriften forkynner at Gud for lenge siden hadde lovet skulle komme, «Herrens salvede» (Kristus). «Hans utgang er fra fordums tid, fra evighets dager».

Det var han som ble født i Betlehem mens englene sang i skyen: «I dag er det født dere en Frelser i Davids by, han er Kristus, Herren». Og en engel hadde sagt til Josef: «Du skal kalle ham Jesus. For han skal frelse sitt folk fra deres synder».

Det er altså denne Herrens, Jesu Kristi blod det tales om her. Tenk hva det gjelder! Tenk for en kraft disse ordene ville hatt om det så ikke stod noe mer!

Men det står noe ennå herligere her. Apostelen vil markere hvor stor betydning denne personen har. Derfor har han føyd til to viktige ord: Guds Sønnns – «Jesu Kristi, Guds Sønnns blod». Se da på ordene: Guds Sønn! Og legg nå merke til hva det er apostelen altså peker på!

Å, er det virkelig mulig! Er dette sant: Guds Sønn! Og at Guds Sønn virkelig utgyter sitt blod for oss! Er dette sant? Ja, er dette ikke sant, da er ikke noe som helst sant i Guds ord! Men du kjenner nok at dette er sannhet.

Å, tenk da over hva dette betyr, hvor mye det gjelder! Den store, allmektige Herren, vår Gud, som i begynnelsen skapte hele verden og denne menneskeslekten, – han har elsket verden så høyt at han har gitt sin enbårne Sønn, sitt eget vesen. Har latt ham ikle seg vårt kjød, bli vår bror og stedfortreder.

Tenk for en person dette virkelig er! Herren Gud gav oss ikke en engel eller en helgen, – for noe slikt ville ikke være nok, – men sin enbårne Sønn. Sann Gud og av Gud, lik Faderen i guddomsrett og herlighet. En slik person blir altså sendt som frelse for barna som har falt.

Det er også veldig å legge merke til at dette legeme Sønnen ikledde seg, er så klart forenet med guddommen at hans blod i Skriften også kalles Guds blod! Paulus sier nemlig: «Den Hellige Ånd har satt dere som tilsynsmenn for å vokte Guds menighet som han kjøpte med sitt eget blod».

Tenk, for en verdifull løsepenge! Himlene er hans hendes verk, jorden og alt som er på den har han gjort. Så mot ham er «alle mennesker bare som en dråpe i et spann, og et støvgrann i vektskålen». En slik person er det som gir seg selv, sitt blod og sitt liv som menneskenes frelse.

Og om dette blodet sier nå apostelen at det «renser oss fra alle synder». Hva ligger det i dette «renser oss»? Hjelper det oss så vi blir renere i oss selv? Nei, det rensar oss, sier han.

Renser det oss fra lysten til synd? Nei, det går ennå dypere; det renser oss fra all synd!

Ja, fra den åndelige søvnens og treghetens synd? Nei, bruk nå bare øynene! «Fra alle synder», sier han!

Og det gjør blodet?, Ja, blodet!

Men lærte ikke Johannes selv at Ånden renser oss? Jo, men ikke i samme mening som Guds Sønnens blod gjør det her. Det er helt nødvendig at du først forstår og tror hva dette blodet utretter, før du kan få noen Åndens renselse. Hvis det var Ånden det her ble talt om, så hadde renselsen betydning helliggjørelsen. Men det er blodet, selve forsonings-midlet, det tales om her. Det er altså forsoningens renselse, det at skylden utslettes, det dreier seg om her

Det er dette Kristus selv sa om sitt blod: «som blir utgytt til syndenes forlatelse». Det ville gi liv og Ånd i hjertet ditt om du fikk nåde til å se hvordan Guds Sønnens blod alene renser oss overfor Gud fra alle våre synder, så Gud selv sier: «Dere er rene».

Først ble all verdens synd utslettet i Kristi død. Apostelen sier uttrykkelig at Kristus «ved sitt blod på korset forsonet både det som er på jorden og det som er i himlene». Så er da Gud forsonet/tilfredsstilt, og ser alle mennesker som dyrebart forsonet. Slik at hans sendebud nå på Kristi vegne ber menneskene: «La dere forsone med Gud».

Så vil vi avslutte med det som er følgen av dette, og som teksten vår egentlig dreier seg om: Hver eneste sjel som holder seg til Kristus, som lar seg tukte for synd, men likevel holder seg ved nådestolen, han «vandrer i lyset». Og er bare for det samme blods skyld innfor Guds øyne bestandig ren fra alle sine synder.

Slik at alt det urene og syndige som ennå bor i kjødet hans, og dessverre daglig rører seg i tanker, ord og gjerninger, aldri tilregnes ham. For i Guds øyne er han hvert eneste øyeblikk ren – utelukkende gjennom blodets evig gjeldende forsoningskraft. Han lever som under et konstant nåderegner. Det er besluttet hos Gud at han skal aldri tilregnes noen synd. For blodets forsoning gjelder for ham. Derfor er han ren.

Her merker vi oss at dette blodet gjelder mer i Guds øyne enn i våre –! I Guds øyne er alt rent, der vi bare ser urenheter, straks noen er i Kristus. Om ikke vi synes vi ser og tror så mye av blodets forsonende kraft, så gjelder det helt og fullt hos Gud.